

Părintele ARSENIE BOCA – "Sfântul Ardealului"

Mărturii – Părintele Arsenie Boca – "o viață închinată schimbării vieții noastre"

Noi marturii despre viata si faptele parintelui Arsenie Boca, povestite de-o credincioasa din Sinca Veche, un sat din Tara Fagarasului (sursa Formula AS)

La vremea cand era doar o copila, Lucia Chima se ghemuia in varful patului, langa soba incinsa si asculta, cu pisica in brate, minunatele povesti ale mamei, despre un calugar ce aparuse prin satele fagarasene, impresionand multumile cu vorba sa. Se auzise ca ar fi mot, venit din Muntii Apuseni. I se spunea, inca de atunci, "biciul lui Dumnezeu"... Raspandita prin satele de la poalele Fagarasilor, vestea aduna multimi de oameni la Manastirea Sambata, acolo unde predica acel tanar monah, ce parea sa deschida cerurile. Erau anii primejdiosi ai celui de-al doilea razboi mondial, iar lumea cauta cu infrigurare semne de sprijin din partea lui Dumnezeu. Dupa ce se intorceau de la manastire, taranii povesteau, de-a dreptul cutremurati, cum le citise gandurile acel monah. Parintele fascina multumile cu darul sau de-a sti totul despre fiecare credincios pe care il privea in ochi. In scurt timp, el ajunsese sa fie considerat un fel de "oracol divin"! Lucia Chima povesteste: "Pe vremea cand eu inca nu ma nascusem, un unchi al mamei lucra impreuna cu o echipa de meseriasii la restaurarea unor parti din asezamantul manastiresc. Intr-o buna zi a mai fost adus inca un mester, chiar de la noi din sat. Cand barbatul a intrat in curtea manastirii, unde era dezordine ca intr-un santier, s-a impiedicat de un capat de bustean pe care l-a injurat napraznic. In aceeasi zi, spre sfarsitul amiezii, parintele Arsenie, abia intors de la Sibiu, se grabea sa ajunga la biserica pentru slujba vecerniei. El s-a oprit langa acel strain, in curte, de fata cu unchiul mamei, si l-a apostrofat: <<Ma, Gheorghe, ce vina are lemnul ca tu te-ai impiedicat de el? Si sa nu mai injuri in sfanta manastire niciodata, ca sa nu te certe Dumnezeu in locul meu!>>. Unchiul, impreuna cu cei aflati in preajma, au impietrit, iar mesterul vinovat se uita la tanarul calugar cu gura cascata. Parintele nu avusese de unde sa afle nici intamplarea cu pricina, nici numele barbatului din Sinca, pe care il vedea pentru prima oara in viata... De la astfel de fapte modeste, dar uimitoare, a inceput sa creasca legenda parintelui Boca! Altadata, imi povestea mama, o familie de crestini din Tohan s-a dus la Sambata pentru un maslu. Cu aceeasi ocazie, taranii s-au plans ca li se furasera caii de curand. Dupa ce i-a ascultat, parintele a raspuns scurt: <<Duceti-va pana in Poiana Marului la alde Ilie Tamadau, sa va luati caii inapoi, dar sa-mi promiteti ca nu va luati la harta! Sa-l iertati pentru fapta rea, ca sa va ierte si voua Cel de Sus alte pacate...>>".

Asa a-nceput legenda parintelui Arsenie Boca, iar dupa mutarea sa la Manastirea Prislop, fagaraseniei, care il considerau inca de pe atunci ca un "bun" al lor, au mers dupa el pana in Tara Hategului. Oamenii plecau in grupuri de cateva carute, cu merinde la ei, din cele mai indepartate colturi ale Tarii Fagarasului, si se intorceau acasa peste 3-4 zile. Parintele Arsenie Boca nu a uitat intreaga viata aceasta emotionanta fidelitate duhovniceasca, exclamand de nenumarate ori: "Astia sunt fagaraseniei mei, poporul meu in picioare!".

Părintele ARSENIE BOCA – "Sfântul Ardealului"

Mărturii – Părintele Arsenie Boca – "o viață închinată schimbării vieții noastre"

În 1949, după cea dintâi arestare a părintelui, s-a aratat primul mare semn dumnezeiesc. Lumea vorbea că într-o noapte, cucernicul monah fusese scos din celula unde se afla în arestul Securității de la Hateg, de doi militieni brutali. Amandoi îl apucaseră de subsuori, luându-l pe sus, în timp ce îl insultau și îl batjocoreau. Satrapii insisi au povestit peste ani cum părintele, încă buimac de somn, le-a iertat nelegiuirea, dar atât mână dreaptă a unuia, cât și mână stângă a celuilalt, adică exact cele care l-au atins, s-au uscat în scurt timp... Cei doi au rămas infirmi pe viață și traiesc până în ziua de azi. De atunci, s-a spus că minunile părintelui Arsenie Boca se savarseau prin foc și cine îndrăznea să îl atingă cu dusmanie va fi ars de para focului dumnezeiesc! Portret de sfânt

"L-am întâlnit pe părintele Arsenie pentru prima oară în 1984, când am fost în pelerinaj la biserică din satul Drăganescu, în apropierea Bucureștiului, pe care o pictase. În anii aceia, părintele era surghiunit, fusese îndepărtat de la Sambata, dar vestile despre el mergeau din om în om. Acolo unde se afla că își face apariția părintele, se ducea și lumea, grabnic. Unii au umblat după el o viață întreagă, fără să apuce să-l mai vadă. Eu am avut norocul asta la 24 de ani. Era înainte de Sf. Paste, chiar în Miercuri Mare din Săptămâna Patimilor. N-am să pot uita tot restul vieții mele acea întâlnire! Când am pasit în biserică, după un lung și oboșitor drum, lumea aștepta la rând, așezată pe câteva siruri. Părintele Arsenie vorbea cu glas tunător, de răsună tot naosul. Era înalt ca un brad sau cel puțin așa mi s-a părut mie. Paloarea chipului pare să îl asemuie cu sfântii pictați de el însuși în frescă. Când m-a străfulgerat cu privirea, prima oară, de departe, am simțit că înmarmuresc. Deși albise deja, căci trecuse de 70 de ani, avea ochii fără vârstă, albaștri ca un cer senin de vară, incredibil de mari, așa cum mi-i închipuisem pe sfântii din evanghelii sau pe mucenicii martiri. Privirea aceea suprafirească îți strapungea ființa, pur și simplu. Te simțea împietrit și parca înfricosat de păcatele pe care urma să le mărturisești. Părintele vorbea rar și apăsător. Dădea în vileag relele oamenilor, de față cu toată lumea, ca să se rusineze fiecare, ca la Judecata de Apoi. Unii își pierdeau curajul, înfricosăți de ceea ce știau că făcuseră, și ieșeau din rând, parăsind biserică înainte de a ajunge până în fața părintelui. Acei <<dezertori>>, cum îi numea el, nu puteau suporta să fie tintiți drept în inimă. După un marturie oricând: lumea se uita la părintele Arsenie ca la un apostol. Unii vorbeau în șoaptă, numindu-l chiar așa - <<sfântul>>, <<apostolul>>... Eu însămi l-am considerat așa, deși ne certa amarnic pentru astfel de vorbe. <<Nu mă faceți apostol sau sfânt! Asemenea laude sunt trufie deșartă și necuviință în fața lui Dumnezeu. Credinciosul adevărat trebuie să fie smerit. Nu există om fără de păcate, în afara de Mântuitorul nostru! Ceea ce aștept eu de la voi nu sunt laudele, ci pocăința, despartirea de narăvurile păcatoase, faptele bune și ascultarea sfaturilor duhovnicesti>>. Încemeneam cu toții, nevenindu-ne să credem că părintele ne <<auzise>> gândurile. N-am cunoscut niciodată în viața pe cineva aidoma lui, cu toate că am trecut și pe la părintele Cleopa, și pe la părintele Argatu, și pe la maica Veronica..." Dar experiența mistică trăită de Lucia Chima în prezența marelui duhovnic ortodox abia începea!" Biciul lui Dumnezeu"

Părintele ARSENIE BOCA – "Sfântul Ardealului"

Mărturii – Părintele Arsenie Boca – "o viață închinată schimbării vieții noastre"

"Stateam cuminte și așteptam să-mi vină rândul. Parintele tuna și fulgera la creștini, iar eu mă faceam tot mai mică, pe măsura ce mă apropiam de el. Cu epitrabilul tras peste un halat, cu o căciula pe cap și cu pantofii încălțați în galosi, părintele Arsenie catehiza, predica, muștra și binecuvânta, dezvăluind păcatele fiecăruia, după măsura. Am fost martora unor scene care m-au înfricosat... Un bărbat de vreo 50 de ani se arsesese pe față cu azot și era desfigurat. Dar nu pentru asta venise la părinte, ci doar pentru a-i înmăna un modest pomelnic. Duhovnicul l-a străpuns cu privirea, după care l-am auzit spunând: <<De ce crezi tu, creștine, că te-ai ars chiar pe față, ca să fii respingător pentru toată lumea?>> Bărbatul amuțise. <<Să-ți spun eu de ce... Ți-ai bătut joc de o față în tinerețe, dar nu ai luat-o de nevastă. A rămas singură, până la vârsta asta, și este și stearpă, pe deasupra, fiindcă a avortat, ca să evite rusinea unui copil fără tată, iar de atunci, n-a mai putut rămâne însărcinată. Ai păcătuit și tu, dar ai împins-o și pe ea spre păcat! Acum, plătești cu suferința asta...>>. Omul își plecase ochii în pământ și plângea înfundat, cu pomelniculuitat într-o mână. O femeie trecută de 60 de ani, din Sambata de Jos, se plângea că fiul ei s-a apucat de băut și o bate cu lantul de câte ori se îmbăta. Părintele a ascultat-o, privind tinta în ochii săi, apoi l-am auzit cum ridică vocea: <<Pe tine te bat de fapt cele 22 de avorturi pe care le-ai făcut! Știi ce înseamnă asta? Auzi acum: asta înseamnă tot atâtea suflete care s-au dus pe lumea cealaltă, fără a fi fost botezate, și nu vor putea intra în Împărăția Cerurilor niciodată, din cauza ta! În schimb, tu ai strans bani și ți-ai făcut ditamai cavoul, de parcă după moarte vei rămâne acolo>>. O altă femeie, din Gura-Hont, venise pentru o slujbă de pomenire, fiindcă îi murise băiatul în armată, cu numai două săptămâni în urmă. Părintele a dojenit-o parcă mai blând: <<Aminteste-ți păcatele tinereții tale și să-l mulțumești lui Dumnezeu că ți-au mai rămas încă patru copii în viață, alături de tine, cu care te vei ajuta la bătrânețe. Nimic nu se petrece la întâmplare, cum crede omul. Raul se abate asupra noastră după măsura faptelor săvârșite. Ce rămâne neplătit pe lumea asta, plătim pe lumea cealaltă...>>. Apoi s-a adresat tuturor celorlalți, care așteptau în biserică, ridicând vocea: <<Rugați-va la Dumnezeu să vă pedepsească în această viață pentru faptele nespovedite de voi sau nedezlegate de duhovnicii voștri, căci în viața de apoi amarnice sunt pedepsele Celui de Sus!>>. Parcă ne-a trecut un fior pe sira spinării și s-a auzit, așa ca un murmur, printre oamenii ce se aflau în biserică... Ne înfricosaserăm toți. Atunci am înțeles mai bine că niciodată, de ce i se spunea părintelui <<Biciul lui Dumnezeu>>, cum îmi povestise mama în copilărie."Turma fiilor duhovnicești

Când a ajuns înaintea părintelui Arsenie, Lucia Chima a înmarmurit, cuprinsă de mutenie. Își aminteste și acum, de parcă s-ar fi întâmplat ieri. Tânara, pe atunci, femeie, venise la părinte să-și mărturisească dorința de a avea un copil, deși medicii îi spusese să își ia gândul de la așa ceva, fiindcă suferea de o boală. Abia se căsătorise și tinea foarte mult să devină mamă. Înainte de a apuca să deschidă gura, părintele Arsenie a întrebat-o: <<De ce te-ai dus la doi doctori?>>. "Deși fusesem martora la scenele petrecute înaintea mea cu alți creștini, parcă tot nu-mi venea să cred!", spune Lucia Chima. "Facusem exact așa cum spunea." Părintele a continuat blând: <<Ține-te de un singur doctor, primul, asta e mai bun, și nu mai lua atâtea medicamente. Mergi doar la băi termale. Tu ai avut o răceală la șapte ani, dar o să treacă totul. De-abia te-ai cununat, așa că fii încrezătoare. Peste patru sau

Părintele ARSENIE BOCA – "Sfântul Ardealului"

Mărturii – Părintele Arsenie Boca – "o viață închinată schimbării vieții noastre"

cinci ani ai să naști o fetiță blondă, de toată frumusețea, care îți va aduce multe bucurii în viață. Acum, da-mi plicul din geantă. Numai banii astia îi primesc pe ziua de azi, pentru pomelnicul pe care mi l-ai adus de la consateanca ta, fiindcă sunt trimisi cu mare credință și nefericire>>. "În acea clipă am început să plâng. Tremuram din tot trupul. Într-adevăr, aveam la mine un plic cu o hartie de 100 de lei și un pomelnic, de la Nastuca Musina, o fată foarte amarată de la noi din sat. Era handicapată, vorbea gangav, se cocosase și părea îmbătrânită înainte de vreme, de aceea noi îi și spuneam <<Tuca Babii>>. Traia de pe o zi pe alta, mai mult din mila celorlalți. Când a auzit că plec în pelerinaj să-l întâlnesc pe părintele Arsenie Boca, mi-a dat ultimii bani pe care îi mai avea în casă și mi-a dictat un pomelnic cu toți morții ei dragi, pe care și-i mai amintea. Eu am insistat să-și păstreze banii, spunându-i că îi voi plăti eu pomelnicul, însă ea nu a vrut în ruptul capului. După ce am ajuns la părintele Arsenie și m-am așezat la rând în biserică, am observat că el îi muștră pe cei ce încercau să îl plătească, fie și sub formă de danii. Le spunea: <<Dați la saraci, nu mie!>>. Atunci m-am simțit rusinată și am ascuns plicul în geantă. Ma hotărâsem să îl rog pe părintele să primească pomelnicul fără să mai pomenesc ceva de bani. Când am auzit că-mi cere plicul, am înghetat... Îmi dădeam seama că el știa, pur și simplu, totul! Dar părintele a adăugat: <<Astia sunt banii vadevei sarace din Scriptură! Suta asta de lei este mai prețioasă decât un munte de aur. Așa se dovedește credința! Du-te și spune-i că pe lumea asta este cea mai amarată ființă, fiindcă o mai așteaptă și alte nenorociri, dar pe lumea cealaltă îi promit că va fi desfatată de fericire. Acolo se va întâlni cu mine, după cum tanjeste astăzi!>>".

Lucia Chima s-a întors la Sinca Nouă copleșită de această primă întâlnire cu părintele Arsenie Boca. "Parcă eram fermecată. Timpul trecea, dar eu nu mă puteam desface de amintirea lui." Peste trei ani, avea să facă un nou pelerinaj, reîntâlnindu-se cu marele duhovnic. Semnele prorociilor sale se împliniseră. "Tuca Babii" fusese omorâtă de un hot, într-o noapte, iar Lucia Chima născuse o fetiță blondă, frumoasă ca un inger. "Am plans în fața părintelui când l-am revăzut, căci el îmi cunoscuse îndoiala! Abia la a doua întâlnire am simțit că mă primise cu adevărat în turma fiilor săi duhovnicești. Chiar și astăzi circula vorba printre oameni că părintele ținea minte absolut toate numele creștinilor cărora le-a dat binecuvântarea. La Judecata de Apoi îi va lua sub aripă să ocrotitoare pe toți aceia care au crezut cu adevărat în puterea lui..."Epilog în Rai

Putin timp înaintea Revoluției din Decembrie 1989, părintele Arsenie Boca s-a mutat la cele vesnice, întâlnindu-se cu "Tuca Babii", așa cum a promis chiar el. Părintelui Daniil, unul dintre cei din urma mucenici ai săi, astăzi paroh la biserică din Densus, a apucat să-i mai spună, înainte de ieșirea sufletului din trup: <<Pecetluit să-mi fie mormântul, până la a doua venire a lui Hristos!>>. Aceste vorbe le-a auzit Lucia Chima, rostite în 1997, la Mănăstirea Prislop, chiar de ucenicul sfântului. Testamentul verbal al părintelui Boca îi amana acestuia sanctificarea, atât de dorită-n Ardeal, acolo unde oamenii sunt convinși că, dacă ramășitele sale ar fi deșumate, ele ar fi găsite întregi, frumos mirositoare și neputrezite, certitudine vie a sfințeniei lui. "Dar nici nu cred că mai este nevoie de așa ceva", spune Lucia Chima. "Părintele a trimis atâtea semne minunate de pe lumea cealaltă, încât se

Părintele ARSENIE BOCA – "Sfântul Ardealului"

Mărturii – Părintele Arsenie Boca – "o viață închinată schimbării vieții noastre"

bucura de desfatarea cea fara de sfarsit a Raiului!" In cei 11 ani scursi de la moartea sa, taranii din Sinca Noua au aflat o multime de lucruri uimitoare, petrecute dupa moartea parintelui. Insa cel mai pretios si minunat mesaj pe care femeia credincioasa, Lucia, l-a primit de pe lumea cealalta, a fost un vis in care parintele Arsenie a venit sa-i vorbeasca numai si numai ei. Tocmai se intorsese dintr-un pelerinaj la mormantul parintelui si se simtea istovita, pana aproape de capatul puterilor. In aceeași noapte, parintele Arsenie i s-a aratat in vis si i-a spus: <<Prislopul si mormantul meu sunt departe de tine. Tu ma poti gasi oricand ai nevoie de mine in bisericuta de lemn de langa casa ta, chiar in stanga altarului, la strana. Este un loc ales, ce a gazduit o mare traire duhovniceasca. Sa ingrijesti biserica, sa o imbraci, sa o impodobesti, dupa puterile tale, caci face parte din mantuirea sufletului tau...>>. Din acea zi, Lucia Chima a devenit binefacatoarea aceluia lacas, dand ascultare inca o data invatatorului ei. De cate ori simte nevoia sa stea de vorba cu marele duhovnic, urca cei cativa pasi, in deal, descuie biserica si se asaza intr-o strana. In singuratatea linistita a aceluia loc, de unde se vede toata valea paraului Sinca, ea se intalneste cu sufletul parintelui si isi aminteste de fiecare data vorbele pe care i le-a spus la ultima lor intalnire: <<Un sfant se cunoaste abia dupa trecerea timpului. Cu cat se adauga mai multi ani dupa mutarea sa pe lumea cealalta si cu cat este mai indepartata amintirea lui pe lumea aceasta, cu atat va veni lumea spre el mai mult, daca a fost cu adevarat un slujitor al lui Dumnezeu>>.

Intr-o biserica de lemn, ascunsa pe un deal in inima Tarii Fagarasului, Lucia Chima se intalneste in fiecare zi ce i-a mai ramas de trait cu preasfantul parinte Arsenie Boca, caci sufletul parintelui a ramas acasa, pe meleagurile unde si-a inceput slujirea Celui de Sus. La capatul timpurilor, Ardealul se va muta in Rai, pentru a-l urma pe parintele Arsenie in vesnicie...Marius Petrescu

